

“De eerlijke vinder”

Het lijkt een scenario uit een misdaadfilm. Wanneer een diepgravende kraanmachinist in oktober 2013 aan de slag is met graafwerkzaamheden op het Groningse bedrijventerrein ‘De Hoogte’, stuit hij op een bijzondere vondst. Diep in de grond verstopt vindt hij een weckfles met daarin een bedrag van in totaal € 51.160,00, verdeeld in briefjes van € 100,00, € 200,00 en € 500,00. Eerlijk als hij is, meldt de grondwerker zijn vondst bij de politie, die meteen het Openbaar Ministerie informeert.

De officier van justitie is van meet af aan erg streng. Aan het geld zou volgens hem ‘een luchtje’ zitten en om die reden wordt er beslag op gelegd. Het geld wordt afgenomen en de kraanmachinist heeft het nakijken. Die laat het er echter niet bij zitten en op advies van zijn advocaat meldt hij zijn vondst in de lokale nieuwsbladen en op diverse websites. Nadat er enige tijd is verstreken en zich geen rechtmatige eigenaar heeft gemeld, klopt hij weer aan bij de officier van justitie.

Diens standpunt blijft echter ongewijzigd. Het feit dat het geld was verstopt en de coupures waaruit het bedrag was samengesteld, sterkt hem in het vermoeden dat het hier gaat om crimineel geld. Ook al heeft zich in de loop van de tijd niemand gemeld. Dat er door het OM geen actief onderzoek wordt gedaan naar de herkomst van het geld, doet daar volgens de officier niet aan af. “Het is niet ondenkbaar dat in de komende jaren in een strafrechtelijk onderzoek een verklaring over het geld wordt afgelegd of dat bijvoorbeeld via de Criminele Inlichtingen Eenheid informatie over de herkomst van het geld binnen komt.”

U begrijpt dat de kraanmachinist geen genoegen nam met dit antwoord. Hij diende

een klaagschrift in bij de rechtbank, waarin hij de rechter verzocht het Openbaar Ministerie te gelasten het geld aan hem terug te geven. Hij had het geld gevonden en de “eerlijke” eigenaar had zich niet gemeld.

De rechter oordeelde in april van dit jaar in het voordeel van de eerlijke vinder. Volgens de rechtbank ging het hier om een ‘onbeheerde zaak’, zoals bedoeld in artikel 5:5 van het Burgerlijk Wetboek. Nu de kraanmachinist netjes aangifte had gedaan en zijn vondst had gemeld – en zich na die bekendmaking geen rechtmatige eigenaar had gemeld – werd hij op grond van artikel 5:6 BW na één jaar eigenaar van die aangetroffen geldsom.

Het Openbaar Ministerie sputterde nog tegen. Door op deze wijze te oordelen zou de rechter witwassers in de hand spelen. Die konden immers crimineel geld verstopten, het later “eerlijk” vinden en zich het bedrag na een jaar toe-eigenen. De rechtbank volgde die redenering echter niet. Voor de stelling dat de kraanmachinist in werkelijkheid een keiharde gangster was die probeerde zijn geldstromen in het reine te brengen, was geen enkel bewijs voorhanden.

Deze zaak prikkelt de verbeelding. Stelt u zich voor dat u een dergelijk geldbedrag zou vinden; in een glazen pot onder de grond of in een sporttas, achtergelaten in het bos. Eerlijk duurt het langst?

Mr. G.G.J. Geerlings

Dronkers & Dronkers
ADVOCATEN

Roerkade 8 • 6041 KZ Roermond • 0475-723333
Brusselsestraat 42 • 6211 PG Maastricht • 043-4100120
www.dronkersendronkers.nl • info@dd-advocaten.nl